

Tol2 Heimadæmi 3

Ragnar Björn Ingvarsson, rbi3

23. ágúst 2024

1

- a) Reiknirit með vaxtargráðu $\theta(N \log N)$ myndi líta einhvernvegin svona út:

```
ParasummaFast (long[] A, long[] B, long K)
Sort(B)
for i = 0 in A do
    if BinarySearch(B, K - A[i]) ≥ 0 then
        return true
    end if
end for
return false
```

Við sjáum útfrá þessu reikniriti að nokkrar aðgerðir eru gerðar. Við erum fyrst með *Sort* sem raðar stökum *B* í hækkandi röð. *Sort* sem við ætlum að nota í java heitir *Arrays.sort* og hefur tímaflækjuna $\theta(N \log N)$. Síðan kemur *for* lykkja sem gengur *N* sinnum þar sem *A* er af lengd *N*, þess vegna er tímaflækja *for* lykkjunnar $O(N)$. Í hvert skipti sem *for* lykkjan gengur í gegn framkvæmum við *BinarySearch* sem er reiknirit sem hefur tímaflækjuna $\theta(\log N)$ og þá sést að bæði *Sort* og restin hefur tímaflækjuna $O(N \log N)$. Þess vegna er tímaflækjan fyrir reikniritið í heild sinni $\theta(N \log N)$.

- b)
- ```
public static boolean nlognSumma(long[] A, long[] B, long K) {
    Arrays.sort(B);
    for (int i = 0; i < A.length; i++) {
        if (Arrays.binarySearch(B, K-A[i]) >= 0) return true;
    }
    return false;
}
```

Þessi útfærsla fær þessar niðurstöður:

|                                      |
|--------------------------------------|
| 10000, tími: 0.009                   |
| 20000, tími: 0.013, hlutfall: 1.44   |
| 40000, tími: 0.021, hlutfall: 1.62   |
| 80000, tími: 0.048, hlutfall: 2.29   |
| 160000, tími: 0.064, hlutfall: 1.33  |
| 320000, tími: 0.099, hlutfall: 1.55  |
| 640000, tími: 0.208, hlutfall: 2.10  |
| 1280000, tími: 0.343, hlutfall: 1.65 |

2560000, tími: 0.618, hlutfall: 1.80

Niðurstöðurnar eru ekki mjög nákvæmar en við sjáum að tvöföldunarhlutfallið er rúmlega 1.7.

## 2

- a) Reikniritið fyrir þetta myndi vera svona:

```
Sort(A)1
a ← A[1] − A[2]
for i = 2 in A do
  if |A[i] − A[i − 1]| < a then
    a = |A[i] − A[i − 1]|
  end if
end for
return a
```

Við sjáum hér að *Sort* er aftur með tímaflækju $\theta(N \log N)$ og *for* lykkjan gengur $N - 2$ sinnum og gerir constant fjölda aðgerða í hvert sinn svo tímaflækja allrar *for* lykkjunnar er $\theta(N)$ þannig að heildar-tímaflækjan er $\theta(N \log N)$

```
b) public static void main(String[] args) {
    int N = Integer.parseInt(args[0]);
    double[] A = new double[N];

    // Búa til slémbigildi í fylkið
    for (int i=0; i<N; i++) {
        A[i] = StdRandom.uniformDouble()*N;
    }

    Arrays.sort(A);
    double a = A[1]-A[0];
    double fyrstaStak=0;
    double annadStak=0;
    for (int i = 2; i < A.length; i++) {
        if (Math.abs(A[i]-A[i-1]) < a) {
            a=A[i]-A[i-1];
            fyrstaStak=A[i-1];
            annadStak=A[i];
        }
    }
    System.out.println(Arrays.toString(A));
    System.out.println("MinDiff: " + a);
    System.out.println("Fyrsta Stak: " + fyrstaStak)
}
```

Hér er svo mynd af keyrslu með $N = 10$:

3

- a) Hér sést að við erum með tvær *for* lykkjur, eina ytri og eina innri. Sú ytri rennur í gegn $N - 10$ sinnum og í hvert skipti sem það gerist rennur sú innri í gegn i^2 sinnum. Þegar við erum komin á síðasta snúning ytri lykkjunnar er $i = N - 1$

og því rennur innri lykkjan í gegn $(N - 1)^2$ sinnum og því fæst að tímaflækja er $\theta(N * N^2) = \theta(N^3)$.

- b) Hér erum við aftur með tvær *for* lykkjur, eina innri og eina ytri. Við fyrstu sýn virðist eins og við viljum margfalda saman tímaflækjurnar frá báðum lykkjunum en það gengur ekki í þessu tilfelli því innri lykkjan er beint háð þeirri ytri.

Við getum tekið eftir í staðinn að summan s , með því að prófa gildi á N og ganga nokkur skref í gegn, er á forminu $2^0 + 2^1 + 2^2 + 2^3 + \dots M$, $M < N$. Þess vegna sést að s er rúmlega $2N$ svo tímaflækjan er $\theta(N)$.

- c) Við sjáum að hér er ein *while* lykkja sem hækkar i um einn og bætir i við s í hvert skipti. Lykkjan er háð s , svo við fáum að $s = \frac{i(i+1)}{2}$ á meðan $s \leq N$. Við getum þá fundið rúmlega tímaflækju forritsins með því að leysa rúmlega fyrir i til að komast eins nálægt N í jöfnunni $\frac{i(i+1)}{2} < N \Rightarrow \frac{i^2+i}{2} < N$ en hér sést að fyrir háar tölur skiptir i engu máli þar sem i^2 er einnig í dæminu, og við hendum út $\frac{1}{2}$ líka og fáum $i^2 < N$ og því hlýtur $i \approx \sqrt{N}$ svo tímaflækjan er $\theta(\sqrt{N})$.

4

a) 3,5,6,3,3,2,2

Við erum semsagt með röð af lengd 7 frá 0-6 og sjáum að eftirfarandi tengingar eru gefnar:

0 – 3

1 – 5

2 – 6

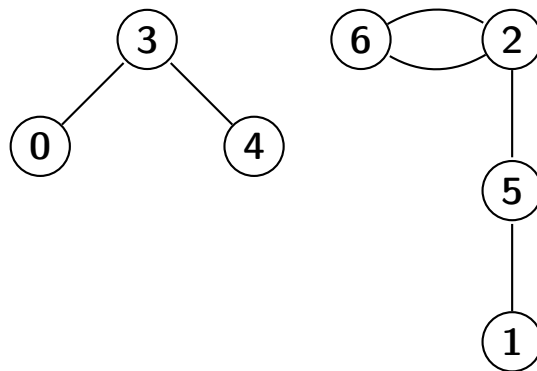
3 – 3

4 – 3

5 – 2

6 – 2

Hér sést um leið að þessi runa er ólögleg þar sem 2 tengist við 6 og 6 tengist líka við 2. Þar með myndast lykkja og engin rót fæst fyrir 2 og 6.

Þetta af sjálfsögðu getur ekki birst í vigtuðu *Quick-union* því það er ólöglegt.

b) 0,2,2,2,0,2,2

Hér myndast tengingarnar:

0 – 0

1 – 2

2 – 2

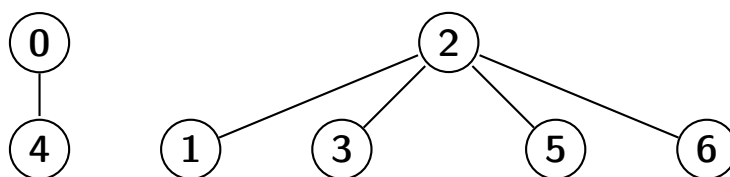
3 – 2

4 – 0

5 – 2

6 – 2

Hér myndast engar lykkjur og sést að 0 og 2 eru rætur svo myndin lítur svona út:

Þetta er löglegt því allar tengingar eru innan marka og engar lykkjur hafa myndast, og einnig eru allar tölur með rót. Þetta getur líka birst í vigtuðu *Quick-union* með aðgerðunum: $(0, 4), (2, 1), (2, 3), (2, 5), (2, 6)$

c) 4, 0, 2, 0, 4, 4, 3

0 – 4

1 – 0

2 – 2

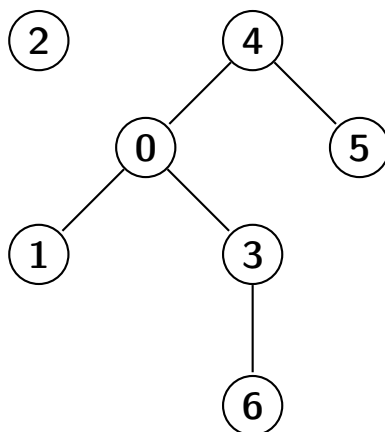
3 – 0

4 – 4

5 – 4

6 – 3

Hér sést að 2 og 4 eru rætur og myndin lítur þá svona út:

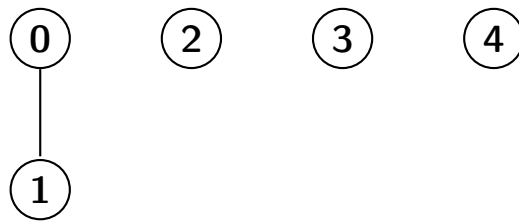
Þetta er lögleg uppsetning skv. reglunum sem ég benti á í b) en hins vegar getur þetta ekki birst í vigtuðu *Quick-union* því við sjáum að dýpt fylkisins er 3 en $\log_2(7) \approx 2.8$. Þetta má ekki því dýpt vigtaðs *Quick-union* má ekki vera meiri en $\log_2(N)$ þar sem N er fjöldi staka.

5

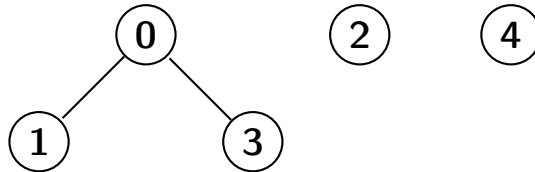
Við byrjum með 0, 1, 2, 3, 4 og fáum:

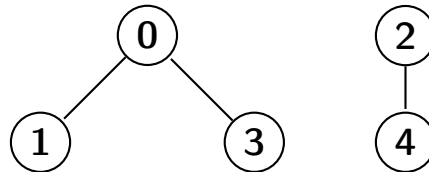
Síðan gerist $\text{union}(0, 1)$ og fæst þá:

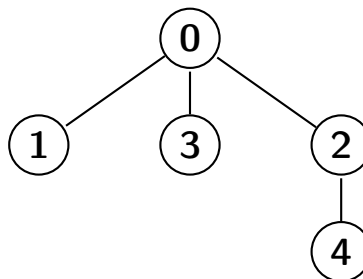
Næst gerist $union(3,1)$ og þar sem við erum að nota vigtað *Quick-union* þá finnum við rót 1 sem er 0 og þar sem 0 tréð er þyngra en 3 þá tengist 3 beint við rótina:

Síðan $union(2,4)$:

Og loks $union(4,1)$ sem finnur rætur beggja stakanna, sem eru þá 0 og 2, og við sjáum að þar sem 2 er léttari þá sameinast 2 við 0 og til að minnka dýpt þá tengist 4 einnig við 0 og við fáum:

Að lokum fæst þá *id*-ið 0,0,0,0,2.